

ложенията въ тоя смисълъ. При свободата, обаче, която съществуваше по разискванията, двама души поискаха думата и безъ да се обявятъ изрично противъ България, постараха се да кажатъ, че не трѣбало въ всѣки случай да се изпущатъ тукъ изъ прѣдъ видъ и интереситѣ на Англия, както и на другитѣ европейски държави, въ източния въпросъ, па още че, ако имало свирѣпства извършени — и имало дѣйствително, — за това не трѣбало да се обвинява нито турското правителство изцѣло, нито всичкиятъ турски народъ. Двамата тия господа бидоха изслушани съ напрегнато внимание. Но завчасъ станаха други и имъ възрази́ха съ английско хладнокрѣвие. Английскитѣ интереси на изтокъ, казаха, не се обезпечватъ, а напротивъ тѣ се компрометиратъ при таквоя турско управление, каквото е сегашното; за извършенитѣ пѣкъ свирѣпства турското правителство, казаха, е виновно, не само защото, намѣсто да ги прѣдупрѣди, то ги е напротивъ прѣдизвикало и подбудило най-напрѣдъ, но защото и до сега още то не е наказало ни едного отъ виновниците, при всичко че тѣ сж извѣстни нему, както сж сега извѣстни и на цѣлия свѣтъ. Безнаказано и свободно тѣ се разхождатъ и до днесъ посрѣдъ жертвитѣ си, па още и продължаватъ своитѣ злодѣяния до колкото могатъ. Що се отнася до турския народъ, той може да не е виноватъ въ своята цѣлость, но той е търпѣлъ и търпи тия злодѣяния, които сж се вършили подъ самитѣ му очи, а поради своя фанатизъмъ той е и злорадствувалъ тайно за тия мъжки на *гяуритѣ*, па е и участвувалъ много пжти въ тѣхъ. Не зная до колко останаха въ душата си доволни поменатитѣ двама господа, но тѣ мѣкнаха и не мръднаха вече отъ мѣстото си. Говориха слѣдъ това други още нѣкои оратори всѣ противъ Турция и въ полза на България и най-накрая взе се и тукъ резолю-